

2018. január/február

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola lapja, 2. évfolyam 4. szám

ifj

újság

A BAZÁRI HOZZÁJÁRULÁSOKBÓL KÖZÖSSÉGI KEZDEMÉNYEZÉSEKET VAGY SZOCIÁLIS NEHÉZSÉGEKKEL KÜZDŐ CSALÁDOkat IS SZERETNÉNK TÁMOGATNI.

Ezért **pályázatot hirdetünk, melynek keretében 250.000 Ft kerül felajánlásra.**

Pályázni lehet egyéni vagy közösségi céllal, a kérésünk, hogy jelöljétek meg a pályázati összeg mértékét és pontos felhasználási célját.

Szívesen támogatunk pl. művészeti projekteket, színházi előadásokat, diplomamunka-megvalósításokat, iskolai zenekart, csoportos utazást, de szociális alapon nehéz helyzetben lévő diákokat is.

Kérjük, hogy a pályázatokat 2018. március 20-ig küldjétek el a **titkar@phwi.hu** címre.

Köszönettel, az Adventi Bazárt szervező 3. osztály szülői közössége

A címlapon György Patrik Márton, 7. osztályos diák festménye látható.

Kincskereső

Hajnal – Kovács Ágnes meseterapeuta rovata 3–4–5

Iskolai élet

Euritmia – 2. és 5. osztály 6

Mesterségek – 3. osztály 7

Számolásepocha – 4. osztály 8

Európa papírmáséból – 6. osztály 9

Csillagászatepocha – 7. osztály 10

Alfons Wirth: Miért jó a méheket megismerni? 11

Évesmunkák – 8. osztály 12–13–14

Versfilm – 10. osztály és PHWI – ifjúság – **ONLINE-ÚJSÁG** 15

Gyereksarok

György Patrik: Rejtvények, feladványok 16

Február/márciusi szám tartalma:

Kincskereső: Kovács Ágnes meseterapeuta rovata

Iskolai élet: A Koppel-ügy – A 12. osztály előadása, Angolóra – 10. osztály, Csutoros Rozi: Minden-
kiben van fény, és némi sötétség is

Így írunk mi: Klein Klára: Hazatérés

Kvartett: Megkérdeztük

Könyvtarisznya: Guus Kuijer: Polli – Kaszás Virág könyvajánlója

Tanulj okosan! Bárczy Samu: Hogyan készül az érettségire?

Oktatás: Fürjes Gabriella: Mint a finnek?

Programajánló kintre-bentre: Deák Eszter: Pilis-tető, Suri Borisz: Tévedések vígjátéka

Gyereksarok: György Patrik: Rejtvények, feladványok

Impresszum

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola kéthavonta megjelenő lapja • Szerkesztők: Fürjes Gabriella, Kovács Ágnes, Szűcs-Buzási Ágota • Diákszerkesztők: Karakai Áron, Kaszás Virág • Művészeti vezető: György József • Olvasószerkesztők: Magyar Judit, Szűcs-Buzási Ágota • Tördelő: Tóth Norbert, György Márk, György Patrik • Megjelenik kéthavonta • Kiadja a Pesthidegkúti Waldorf Iskola • Felelős kiadó: Kökénydi Ákos • Az iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15–17. • Telefon: +3613974468 • Honlap: <http://www.phwi.hu> • E-mail: lapszerk@phwi.hu • Nyomdai kivitelezés: Cewe Magyarország Kft., 1135 Budapest, Béke u. 21–29. • Nyomdai üzletágvezető: Hudák Ádám

HAJNAL

GYÚJTÖTTE: BENEDEK ELEK

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egyszer egy király s annak három szép leánya. Már jó nagyok voltak a királykisasszonyok, de az apjuk nemhogy az utcára eresztette volna ki, de még az udvarra sem, s Isten áldott napját csak az ablakon keresztül láthatták.

Sokat sírtak, keseregtek emiatt a királykisasszonyok, hogyne sírtak, keseregtek volna, mikor nem volt jobb dolguk, mint az aranykalickába zárt madárnak. Kérdezték is az édesapjukat:

– Ugyan bizony, bár a kertbe mért nem ereszt ki, édesapám?

Talán bizony fél, hogy a szél meghasogatja, a nap megbarnítja arcunkat?

A király mindig csak azt felelte:

– Sem szélről, sem naptól nem féltelek, lelkem, leányaim. Egyéb miatt aggódik az én apai szívem. Azt jelentette álomban egy ősz öregember, hogy ha egyszer kieresztlek, többet meg nem látlak ez életben.

Hitték is, nem is a leányok, hogy az édesapjuk álma beteljesedjék, s egyszer, mikor a király vadászat-
ra ment, s vele az egész udvarnépe, éppen csak hogy egy öregasszony maradt a palotában, az is a fél szemére vak volt, a másikkal meg nem látott, uccu! kiperdültek a palotából, leszaladtak a kertbe, s meg sem állottak, míg a feneketlen tó mellé nem értek. Ez a feneketlen tó a kertnek a leghátulsó szegletében volt, aranyhalak, aranykacsák úszkáltak benne, s bezzeg mikor meglátták ezeket a királykisasszonyok, nem tudtak betelni a nagy gyönyörűséggel, hívták, hívogatták a kacsákat, s ugyancsak örültek, mikor a kacsák kiúsztak a tó partjára, s szépen sétáltak ők is a királykisasszonyok után.

Na, hanem ugyan nem sokáig tartott az örömük, mert kétszer sem kerülték meg a tavat, egyszerre csak rettenetes nagyot csobban a víz, s gyűrűt vet vagy százat, hogy csak úgy loccsant ki a víz a tó partjára, s abban a szempillantásban kiemelkedik három sárkány, egy hétfejű, egy tizen négy fejű meg egy huszonnégy fejű, kiszöknek a vízből, derékon kapják a királykisasszonyokat, s nagy hirtelen eltűnnek velük a feneketlen tóban.

Hazajó a király estére, megy a leányok szobájába, s hát hírük-poruk sincsen. Tűvé teszik a palotának minden zegét-zugát, az udvart, a kertet, a várost, fűt-fát kérdeznek: látták-e a királykisasszonyokat? Nem látta senki lélek. Haj, Istenem, rettentő nagy búnak ereszkedik a király, sírás volt éjjele-nappala, de sírhatott, arra ugyan elé nem kerültek a leányok. Kihirdette hát az egész országban, de még a szomszéd országokban is, hogy aki a leányait visszahozza, annak adja fele királyságát s három leánya közül azt, amelyik a legjobban megtetszik. Bezzeg csődültek mindenfelől a legények, minden renden s rangon lévők, százan is elindultak, ki erre, ki arra, hátha megtalálnák a királykisasszonyokat.

Volt a városban egy öregasszony, s ennek három fia, úgy hívták őket: Este, Éjfél meg Hajnal. Gondolja az öregasszony, hiszen az ő fiai országot-világot bejárnak, hátha látták is valahol a leányokat, bizony jó volna, ha valamelyik fia visszahozná őket. Éppen alkonyodott, s hazajó a legidősebb fia, Este, s mondja neki az öregasszony:

– Hallod-e, fiam, maradj itthon ma, vacsorálj s feküdjél le.
Eleget jársz-kelsz, fáradsz úgyis, pihenj egyszer életedben.

– Ó, édesanyám, maradnék én jó szívvel, de megharagszik reám Éjfél, ha idehaza talál.

– Ne félj – mondta az öregasszony –, elbújtatlak, nem lát meg az öcséd.

Hajlott Este az anyja szavára, odahaza maradt, vacsorázott, aztán lefeküdt a kemence háta mögé, s aludt, mint a bunda. Kevés idő múlva jött haza Éjfél is, s azt is azzal fogadja az anyja:

– Maradj itthon, édes fiam, pihenj egyszer életedben.

Szabadkozott Éjfél is, hogy mit szól majd Hajnal, ha hazajő s itthon találja, de az öregasszony addig beszélt, hogy levetette szűrét, asztalhoz ült, evett-ivott, aztán lefeküdt az ágy alá.

Alighogy Éjfél elaludt, hazakerült Hajnal is, s okkal-móddal, szép szóval őt is otthon marasztja az öregasszony, ad neki jó vacsorát, s lefekteti az ágyába.

Fölkelnek reggel a legények, de bezzeg megszégyellették magukat, mikor meglátták egymást.
Ez sem volt többet az életben, hogy ők egyszerre ébredjenek!

– Jól van, jól – mondotta az öregasszony –, azért ugyan ne szégyenkeztek, hogy idehaza találtátok egymást. Az én akaratom volt, hogy egyszerre mind a hárman itthon legyetek. Tudjátok-e, a királynál mi történt? Az történt, hogy a királynak mind a három leánya úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. Ugyan bizony nem láttátok-e őket? Hiszen ti sok országot-világot bejártok.

Mondta Este:

– Én egyiket sem láttam, édesanyám.

Mondta Éjfél:

– Én sem láttam, édesanyám.

Mondta Hajnal:

– Mert biz' én láttam mind a hármat, azt is tudom, hol vannak.

– Bizony, ha láttad, eredj utánok, mert ha visszahozod őket, tied lesz a király fele királysága, s a három leány közül, amelyiket választod.

– No ha úgy, akkor csak menjen, édesanyám, a királyhoz, s mondja neki, hogy csináltasson egy háromszáz öles láncot s annak a végire egy hétmázsás karikát, a többi az én gondom.

Elmegy az öregasszony a királyhoz, elmondja Hajnal üzenetét, de bezzeg örült a király!

Ahány kovács volt a városban, mind összedoboltatta, s még aznap megcsinálták azt a háromszáz öles láncot meg a hétmázsás karikát.

Aközben Hajnal is odament az udvarba a két bátyjával, fogta a láncnak a karikás végét, a másik végét pedig fogta Este meg Éjfél, s úgy vitték a láncot végig a városon. Meg sem állottak, míg a városon túl az erdőbe nem értek, annak is a kellős közepébe. Ott volt egy nagy cserefa,* annak a tövében egy lik, olyan széles, hogy azon egy ember jól beférhetett.

Ezen a likon le lehetett menni Sárkányországba, de még ember fia le nem ment azon, minden lélek messziről elkerülte.

– Na – mondotta Hajnal –, ti másszatok fel erre a fára, üljetek le egy ágára, a lánc végét fogjátok meg jól, én a karikás végével leereszkedem Sárkányországba, mikor aztán érzitek, hogy alulról megrándítom, húzzátok fel.

Ígérik s fogadják a legények, hogy csak menjen bátorsággal, vezérelje útjában az Isten, azzal elbúcsúznak egymástól, s Hajnal leereszkedett a likon. Három nap s három éjjel folyton ereszkedett lefelé, akkor földet ért a lába, s elindult Sárkányországban. Nem ment erősen messzire, már ott is volt a rézvárnál: abban lakott a király legidősebb leánya.

Éppen az ablakban könyökölt, sírdogált magában, s mikor meglátta Hajnalt, összecsapta a kezét.

– Jaj, lelkem, Hajnal, hogy jövel ide!

– Jöttem, ahogy jöttem, azt most ne kérdezze, jöjjön velem!

Mondta a királykisasszony:

– Mennék, lelkem, Hajnalom, de mindjárt jó a hétfejű sárkány, s ha el nem bújsz előle, vége az életednek, vége az enyémnek is.

– Hát mitől olyan erős a hétfejű sárkány? – kérdezte Hajnal. – Mit eszik, mit iszik?

– Nem eszik az egyebet, csak egy kenyeret s nem iszik többet, csak egy icce bort, mégis olyan erős, hogy száz embertől sem fél egymaga.

– Nohát, akkor csak adj nekem is egy kenyeret meg egy icce bort, szép királykisasszony, a többit bízd rám.

Ad a királykisasszony Hajnalnak kenyeret is, bort is, hogyan adott volna! – s mikor éppen a kenyeret megette s a bort megitta Hajnal, nagyot döndült a vár kapuja, s abban a pillanatban jött már a hétfejű sárkány is, csak úgy szakadt a láng mind a hét szájából. Hej, szörnyű haragra gerjedt, mikor Hajnalt meglátta, de nem sokáig tartott a haragja, mert Hajnal felkapta a buzogányt s úgy fejbe teremtette, hogy csak egy nagyot nyekkent a sárkány, s azzal kiadta a páráját.

Jaj, istenem, de örült a királykisasszony! Egyszeriben leszaladt a palotából, egy réz vesszővel megsuhintotta a palotát, abból mindjárt alma lett, azt a kebelébe dugta, s úgy mentek tovább ketten az ezüstvárhoz, ahol a középső királykisasszony lakott. Ezt a tizennégy fejű sárkány rabolta volt el, az tartotta szomorú fogságban. A tizennégy fejű sárkány két kenyeret evett s két icce bort ivott napjában. Hajnal is hát megevett két kenyeret s megivott két icce bort, de fűbe is harapott a tizennégy fejű sárkány. A középső királykisasszony is megsuhintotta ezüstvesszővel az ezüstpalotát, abból mindjárt alma lett, a kebelébe dugta, s mentek az aranyvárhoz, ahol a kicsi királykisasszony hervadozott szomorú rabságban. A huszonnégy fejű sárkány három kenyeret evett napjában s három icce bort ivott. Hajnal is megevett három kenyeret, megivott három icce bort, s éppen háromszor olyan erős lett ettől, mint annak előtte volt, pedig ugyancsak rettentő nagy ereje volt addig is. De földhöz is teremtette a huszonnégy fejű sárkányt, úgy földhöz teremtette, hogy egyszeriben kiadta gonosz lelkét ez is.

Na, most már mehetek haza. A kicsi királykisasszony is megsuhintotta aranyvesszővel a várat, abból is alma lett, szép aranyalma, ott a királykisasszony a kebelébe dugta, s azzal mentek egyenest a lik szájához. Hajnal elébb a legidősebb királykisasszonyt ültette a karikába, aztán megrándította a láncot. Egyszeriben megindult a lánc fölfelé, vitte a királykisasszonyt. Aztán sorjában fölmentek mind; legutolsónak maradt Hajnal, fölhúzták őt is.

Ahogy mind fent voltak, a három almát külön-külön letették a földre, meglegyintették a vesszővel, s ismét vár lett mind a három almából. Történetesen éppen akkor nézett ki az ablakán a király, meglátja a három várat, s szeme-szája elállott a csudálkozástól. Világéletében sem látott három ilyen szép várat, pedig szépnek elég szép volt az övé is. Nem volt maradása, befogatott a hintájába, hadd lássa, tudja, ki építette olyan nagy hirtelen azt a három várat. Hej, édes jó Istenem, majd meghalt szertelen nagy örömeben, mikor meglátta a leányait. Bezzeg, hogy Hajnalnak adta mindjárt a fele királyságát s azzal a legkisebb leányt. Mert a kicsi királykisasszonyt választotta Hajnal. A legidősebb királykisasszony Estének lett a felesége, a középső pedig Éjfélnak. Egyszeriben három papot hívtak, a fiatalokat összeadták s aztán megzendült a muzika, lett nagy dínomdánom, hejehuja, vigasság, hét álló hétig állott a lakodalom.

Én is ott voltam, hét hétig táncoltam, akkor elszaladtam, s hazáig meg sem állottam.

Aki nem hiszi, járjon utána!

A muzsikás kismalac és a többiek

Az euritmia képzés 25. évfordulóján iskolánkból a 2. és az 5. osztály képviseltette magát.

Előző számunkban beszámoltunk a magyarországi euritmia képzés 25. évfordulójának decemberi rendezvényéről, melyen a szakma pedagógiai, művészeti és gyógyeuritmiai képviselői egyaránt felvonultak. Az Artemisz Színpad mellett, amely évente átlagosan három előadással lép föl, az euritmia képzés végzett és jelenlegi hallgatói is részt vettek a nagyszabású rendezvényen.

Az első napon, pénteken az Angyalföldi Művelődési Házban a 4–12. osztályos diákok mutatkoztak be. Szombaton reggel, a délutáni előadást és workshopokat megelőzve 2. és 3. osztályosok léptek föl az IBS színpadán, majd matinéműsort tartottak a gyerekek számára, ahol a Kacor király, a Pipe kisasszony, a Nyúl és a teknős, valamint Weöres Újjé-vi mese című darabok kerültek előadásra. Iskolánkból a négy euritmia tanár lelkes részvétele mellett a 2. és az 5. osztály képviseltette magát.

A 2. osztállyal Kormos István, A muzsikás kismalac című mesét adtuk elő. A színpadra lépés izgalmai ellenére nagyon jó volt velük együtt dolgozni, örömmel csinálták, és számomra ez a legfontosabb.

Az 5. osztály is szépen szerepelt, a visszajelzések alapján a verset és zene euritmia előadó csapat lendületes együttlétről tett tanúbizonyságot. Rövid volt az időnk, de jó volt együtt készülni erre a szép eseményre.

Ez a rendezvény nagy fordulópont a szakma életében. A Scheily Mária és Clemens Schleuning által indított képzésen a második csoporttól kezdve folyamatosan tanítok, ma is. Jó volt együtt látni mindannyiunkat, megtapasztalni, hogy milyen sokan lettünk. A 25 év hamar elment, megnőttünk, jó érzés volt látni a sok euritmistát, akik nagyrészt a mi tanítványaink. Senki nem volt idegen, hiszen ismerjük egymást, egy fontos ügy, az euritmia művészet ápolása miatt össze vagyunk kötve.

Szentmártony Yvonne

Mesterségek – 3. osztály

A 3. osztály egy újabb mesterséget ismerhetett meg és próbálhatott ki: a fonal készítését.

Hováth Adrienn három napig tanított bennünket türelemmel, szeretettel. Meg is lett az eredménye, hiszen mindenki saját készítésű fonallal büszkélkedhetett az utolsó napon. Köszönjük!

Pintér Eszter

A juhokat Szent György napja után szokták megnyírni. Nyírás után a bundát alaposan megmoszák.

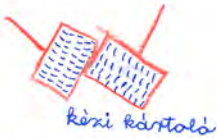
A fonal készítés lépései:

1. Farkasalás

Kézsel fellejtjük a gyapjút és kis felhős-köket csinálunk belőle.

2. Kártalás

A farkasalt gyapjút kifésüljük.

kézi kártaló

kártaló-gép

3. Fonás

A gyapjút meg kell fonni ahhoz, hogy fonal legyen belőle.

Fonással egy ágú szálát készítettünk. Ezt

feltekerjük a kezünkre majd az anyó segítségével összekentük.

Így két ágú fonalunk lett.

A két fonalat motallára tekerjük és így kitudjuk számítani, hogy milyen hosszú a fonalunk.

I

A törték

Számolásepocha – 4. osztály

Januárban a törtékkel ismerkedtünk a negyedik osztályban: tortát készítettünk, korongokat és téglalapot osztottunk különböző módon egyenlő részekre. Egy másfél méter átmérőjű kartonpapírra állva és azt feldarabolva néztük meg, ki mekkora részét jelenti az osztályközösségnek. Többméteres papírszalagokat felezték, negyedelték, harmadoltak, hatodoltak a gyerekek csoportmunkában. Azt is megfigyelték, mi van az otthonuktól az iskolába vezető útjuk negyedénél, harmadánál, felénél. A padokat színes szigszalagokkal feleztük, harmadoltuk és negyedeltük, botokat törtünk kettő, négy és nyolc egyenlő darabra.

Romek Dóri

Az út hossza

OTTYON

- Az út felénél egy piécség van.
- Az út harmadánál hámpár keresztelés van.
- Az út harmadánál lakik a barátnőm.
- Az út negyedénél egy lagyina van.
- Az út harmadánál egy játszóter van.

Törték bővítése

$\frac{1}{2} = \frac{2}{4} = \frac{4}{8}$ $\frac{2}{3} = \frac{4}{6}$

Törték egyszerűsítése

$\frac{4}{8} = \frac{2}{4} = \frac{1}{2}$ $\frac{4}{6} = \frac{2}{3}$

Az erdő mélysége

A legnagyobb fenyőhöz képest a közepeső fele olyan magas, a jobboldali negyed olyan magas.

$\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$

Földrajzepocha – 6. osztály

Európa domborzati térképét készítettük el február elején papírmáséból. Országzászlókat csináltunk hozzá, és mindegyiket betűztük a megfelelő helyre. Berajzoltuk a folyókat, a tengereket, a hegyeket, és az egészet színesre festettük. Így tanulmányoztuk, milyen Európa domborzata. Főoktatáson és a dupla rajz/festés órákon foglalkoztunk ezzel. A vége felé már nagyon kevesen voltunk, mert sokan megbetegedtek, de farsangra elkészültünk.

A 6. osztály, B csoport leírása

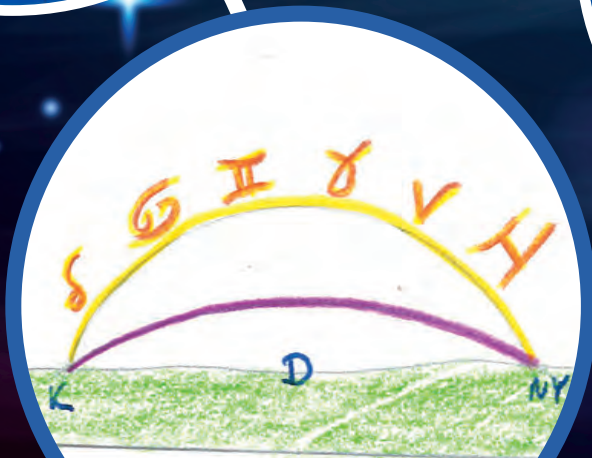
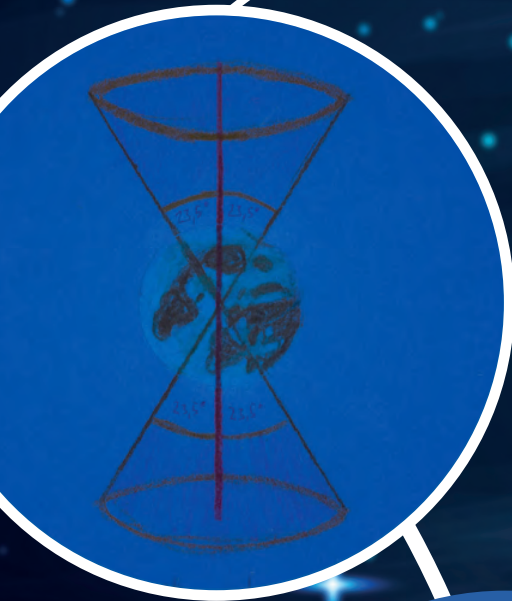

Csillagászatepocha – 7. osztály

A hetedik osztályban három felhős hétben csillagászatepocha volt. Sokat foglalkoztunk az állatövi jegyekkel, a Nap járásával, illetve a bolygókkal. Fogadjátok szeretettel a füzetrajzokat!

Galsai Zsolt

Miért jó a méheket megismerni?

Kedves Tanárok, Diákok és Szülők!

A méhecskék iskolát teremtenek kezdeményezés célja, hogy a Waldorf-pedagógia 100 éves évfordulójához közeledve bemutató méhkaptárakat, vagyis üveglappal ellátott vizsgálóládákat állítson fel az iskolákban. Ezek segítségével napi szinten ismerkedhetünk meg a méhek életével. A Bazáron már láthattátok, hogy fog kinézni ez a vizsgálóláda. A kezdeményezést szívből ajánlom! A mesterségekről tanuló 3. osztály nagyon várja, hogy az iskolában is legyen méhkaptár. A kezdeményezés alapítóját, a Pesthidegkúton élő **Alfons Wirth** méhészt kértük, meséljen nekünk erről. *Radics Helga*

Miért jó a méheket megismerni? Mit is válaszolhat az ember egy ilyen egyszerű kérdésre? Nyilvánvaló, hogy a világot jó megismerni, és a méhek sokat megmutatnak a világból.

Tartsuk távol magunkat tőlük pusztán a félelem miatt? Igyekszünk megismerni a világot. Ha valamit ismerünk, attól nem félünk, esetleg még örülünk is neki. Ha a félelmünket leküzdjük, örömeinket leljük a világban és akkor elkezdhetjük szebbé változtatni.

A méhek önkifejezésének egyik módja a csípés. Mindannyian rendelkezünk hasonló tapasztalattal: a méh akkor csíp, ha valami megzavarja. Ebben biztosak lehetünk, ehhez tudjuk tartani magunkat. Ezért fontos, hogy már gyermekkorban megismerjük, hogyan lehet bánni velük, hogy ne kelljen egy életen át félni tőlük.

Májustól az iskolaudvaron állni fog egy „méhecske-otthon”, egy olyan vizsgálóláda, amely segít megismerkedni az életükkel. A méhek egy kis kapun keresztül fognak ki- és berepülni. Láthatjátok majd, hogyan őrzik ezt a kaput, hogy röptükben mit hoznak haza magukkal. Ablaka is lesz ennek a „lakásnak”. A méhek otthon a sötétséget szeretik, mert akkor jobban érzékelik egymást, az egész családot. Az ismerkedés kedvéért azonban kivételt tesznek velünk és megengedik, hogy be-benézzünk hozzájuk.

Megmutatják nekünk, hogyan építik fel a maguk által termelt viaszból a méhcsalád testét, a lépben hogyan tárolják raktárkészleteiket, és fedik le hatszög alakú celláikat. Láthatjuk majd, hogy a lépsejteken hogyan viszik tovább és frissítik fel a méhcsalád vérvonalát. Hogyan nevelik ki maguk közül a királynőt. A királynő egy életen át petéket rak a lépsejtekebe, melyekből a dolgozó méhek, a fiú méhek (herék) és olykor új királynők lesznek. E három különböző lény más-más feladatokat végez. Egyik sem tud a másik nélkül élni, így a léppel együtt egy Egésztest alkotnak.

Mindaz láthatóvá válik a méhkaptár (vizsgálóláda) ablakán keresztül. Télen erőt gyűjtenek, megerősödnek annyira, hogy májusban két lépét adhassanak az „ablak-lakáshoz”. Ezt még nem nevezhetjük valódi kaptárnak, hiszen a célja nem az, hogy mézet kapjunk tőlük, hanem a méhecskék megismerése. Nevezük talán megismeréstárnak? Ti mit javasoltok?

További információk: a Iskolaméhészet Facebook-oldalán és az iskolameheszet@gmail.com e-mail-címen.

Évesmunkák – 8. osztály

Március 20–28. között lesznek a nyolcadikos évesmunka-bemutatók. Izgalommal várjuk az előadásokat mi magunk is.

A sokféle témát sokféleképp választották ki a gyerekek. Volt, aki már tavaly év végén tudta, hogy mivel szeretne foglalkozni, de olyanok is akadtak, akiknek az utolsó pillanatig alakult a témájuk.

Nekem két kérésem volt a gyerekek felé. Egyrészt szerettem volna, ha mindenki talál magának olyan témát, amelyben örömet leli, amelybe önállóan, saját érdeklődésétől hajtva bele tud merülni, másrészt bíztam benne, hogy mindenki végig tud menni egy komoly alkotófolyamaton. Kifejezetten azt kértem, hogy a saját élmények kapjanak nagyobb hangsúlyt az írásbeli munkában is.

Nagyon izgalmas volt bele-beletekintennem a folyamatokba. Öröm volt látni, ahogy egyre többen mélyedtek el a munkában, ahogy túllendültek holtponatokon és nehézségeken. Sokan nagyon önállóan, hihetetlen elszántsággal dolgoztak egész félévben. Ezekbe a folyamatokba tekinthettek bele Ti is, ha eljöttök meghallgatni az előadásokat.

A témákról a gyerekek maguk írtak egy-két gondolatot.

Forró Péter osztálytanító

Édes Marcell

Én az évesmunkámat a filmkészítésről írom, a művészi munkám pedig egy képzelt rövidfilm forgatókönyve és előzetese. A sokak szerint elképesztő és inspiráló történet most hallható először teljes egészében.

Kaszás Virág

Én a görög mitológiával foglalkozom az évesmunkám során. A művészi munkám egy könyv lesz, amelyben a hét kedvenc történetemet gyűjtöm össze olyan görög hősnőkről, akik nem isteni származásuknak köszönhetik a sikereiket. Azért nem férfiakat választottam, mert a nők kevésbé ismertek és ezért számomra sokkal érdekesebbek a történeteik.

Tóth-Rohonyi Kinga

A vegetarianizmusról és az egészséges vege étkezéssel írom az évesmunkámat. Művészi munkám egy három nap étkezéseit tartalmazó szakácskönyv, amelyben minden nap úgy van kiszámolva, hogy minden tápanyagból elegendő legyen benne.

Sárközy Levente

Évesmunkámként egy elektromos gördeszka megépítésével foglalkozom. A gördeszkat elsősorban egy akkumulátor fogja hajtani, amivel legtöbbször az erősebb elektromos autók belsejében találkozhatunk. A munka írásos részét a gördeszka történelméről, az építés során keletkezett saját élményeimről, és tapasztalataimról fogom írni.

Kucsma Anna

Évesmunkám során az állatvédelemmel, azon belül is az állatvédelmi plakátokkal/rajzokkal, illetve egy montázs elkészítésével foglalkozom. Próbálok minél több információt szolgáltatni arról, hogy miként segíthetünk a magyar állatokon úgy, hogy eközben ez ne jelentsen problémát a mindennapjainkban.

Hegedűs Zsófia

Az évesmunkámat a környezetvédelemről írom, mivel szerintem ez egy aktuális probléma, amivel a jövő érdekében kell foglalkozni. A művészi munkám egy olyan ruha elkészítése, amely tulajdonképpen újrahasznosított, és kicsit visszaadja a természet hangulatát.

Bakos Bodza

Tavaszkonzerv: csíráztatás, salátanövelés

Évesmunkám célja az iskolai büfé csírákkal és salátával való ellátása. Előadásomon megpróbálok mindenkit rávenni a csírafogyasztásra, bemutatom az általam tervezett és készített csíraszítát és üvegházat, és ötleteket adok az otthoni termesztéshez. Hogy mindig tavasz legyen.

Lőrincz Antal

Évesmunkámat a zárok működéséről írtam. Főként azzal foglalkoztam, hogy minél több zárat ismerjek meg és értem meg a működésüket.

Csutoros Vendel

Évesmunkám során Budapestről készítettem képeket négy témakörben, művészi munkámnak egy fotóalbumot állítottam össze a képeimből.

Benkő Lili

Évesmunkám a batikolás és a természetes anyagokkal való ruhafestés. Művészi munkámként a növényekkel festett anyagokat fogom bemutatni, melyeket én készítettem. Nagyon izgalmasnak találom ezt a témát és nagyon szeretem is.

Bloomfield Leo

Évesmunka gyanánt egy terepasztal elkészítésével foglalkoztam, mellé pedig történelmi beszámolót írtam az első világháborúval kapcsolatban. Engem nagyon érdekelt a téma, és remélem, más is érdekelni fog.

Kékessy András

Az én évesmunkám a szalmabála házakról szól. Azért választottam ezt a témát, mert sokat akartam kint lenni a szabad levegőn, és sokat akartam kézzel dolgozni.

Engem nagyon megfogott, hogy szalmából, ami egy maradék termék, házat lehet építeni.

Mácsai Tamás

Én évesmunkaként egy távcsövet építettem. Azért ezt választottam, mert ez egy érdekes munkának tűnt. Úgy gondolom, ebben nem tévedtem.

Bárány Kristóf

Évesmunkám során egy elektromos gokartot építettem. Nyáron épp gokartozni voltunk a családdal, amikor kitaláltam, hogy ez lesz az éves munkám. Engem érdekelnek a járművek, ezért is választottam ezt.

Szoják Benedek

Az én éves munkám témája egy horgáskönyv, mely az alapoktól ad tanácsokat és segít elsajátítani a módszereket. Különlegessége az, hogy kifejezetten gyerekeknek szól. Ennek megvalósítása okozta nekem eddig a legnagyobb nehézséget. A könyv eddigi terveim szerint „zsebkönyv” lesz, tehát kényelmesen elfér kis helyen, akár egy zsebben is.

Császár Magor

Az én éves munkám egy focilabda elkészítése volt és a labda történetéről írtam. Azért ezt a témát választottam, mert nagyon érdekelt, hogy hogyan készül el egy focilabda.

Sumicz Jázmin

Éves munkám témájául a divatot választottam, amit egy izgalmas önkifejezési módnak tartok, és érdekel, hogy az emberek miként élnek ennek lehetőségével. A divat önmagunk megerősítése, játék, egy kifestőkönyv, amelyben örömmel színezzük magunkat mindennap mássá.

Palotai Nina

Éves munkám témája a kutyaterápia. Szerintem nagyon érdekes megfigyelni, hogy a kutya hogyan hat az emberek viselkedésére. Hétről hétre nyomon követhetem a résztvevő gyerekek fejlődését és átalakulását.

Szabó Dorottya

Én a graffiti egyik műfajával foglalkozom, egy lapra fújom a graffitit, aminek pontos neve „spray-festés”. Ezzel ismerkedtem és ezzel a technikával fújtam képeket.

Ambrus Soma

Budapestről készült régi képeket kerestem az interneten. Ami felkeltette az érdeklődésemet, azt újrafoztam úgy, hogy a két fotó pontosan ugyanabból a szögből készüljön.

Nyári Emma

Én az éves munkámat a női kalapokról írtam. Érdekelt, hogy vajon miért lett a kalap mostanra ennyire elfeledett dolog. Nemcsak végigvettem és lerajzoltam a női kalap nagy korszakait, hanem egy kalapkészítő mester segítségével a kalapok készítésébe is belekóstoltam. Nem kisebb feladatra vállalkoztam, mint hogy elkészítsem Audrey Hepburn híres kalapjának mását a My Fair Lady című film Ascot-jelenetből.

Galambos Ágoston

Talán nem csak a szüleid, de te is emlékszel még a Tévémaci figurájára... De ha arra nem is, a Star Wars furcsa úrlényeit biztos láttad már. Mindkettő stop motion technikával készült. És hogy mi is az a stop motion? Ez az ami engem is érdekelt! És most, az éves munkám kapcsán ki is próbáltam. Egy kisfilmet forgattam le gyurmafigurákkal, díszletekkel, zenei aláfestéssel és szinkronnal...

Brenner Borbála

Ebben az évben én a hímmzéssel foglalkoztam. Különböző magyar tájegységek motívumait jelenítettem meg egy szoknyán. Próbáltam utánajárni annak, hogy milyen hatással van ez a tevékenység az emberre, illetve hogy az emberi lélek rezdülései megjelennek-e egy-egy hímmzésen.

Bánhidai Hanna

Éves munkám folyamán különböző földrészekről származó női arcokat rajzolok fantáziából. Szerintem minden ország arcainak megvan a különlegessége, szépsége. Ezt szeretném a rajzaimon keresztül bemutatni.

Kiss Gergely

Én egy kukri (nepáli kés, a szerk.) elkészítésével foglalkozom a kovácsolástól a csiszoláson át a polírozásig.

Bárány Lívía

Éves munkám során Csajkovszkij balettjeinek a díszleteit készítettem el térbeli formában. Engem nagyon foglalkoztat a téma, és remélem, másoknak is felkeltettem az érdeklődését.

Kányási Andris

Megismertem a láncingek készítésének titkát, megismerkedtem egy ebben jártas mesterrel, és nekiláttam egy ilyen típusú ing szövésének.

Versfilmek

A 10. osztály a Költészetan-epocha során csoportokban filmet forgatott. A csoportok maguk választotta költeményeket filmesítették meg. A versfilmek alkotásakor a szövegek megélése és annak megjelenítése volt a cél, akár az eredeti jelentéstől való eltérés rovására is.

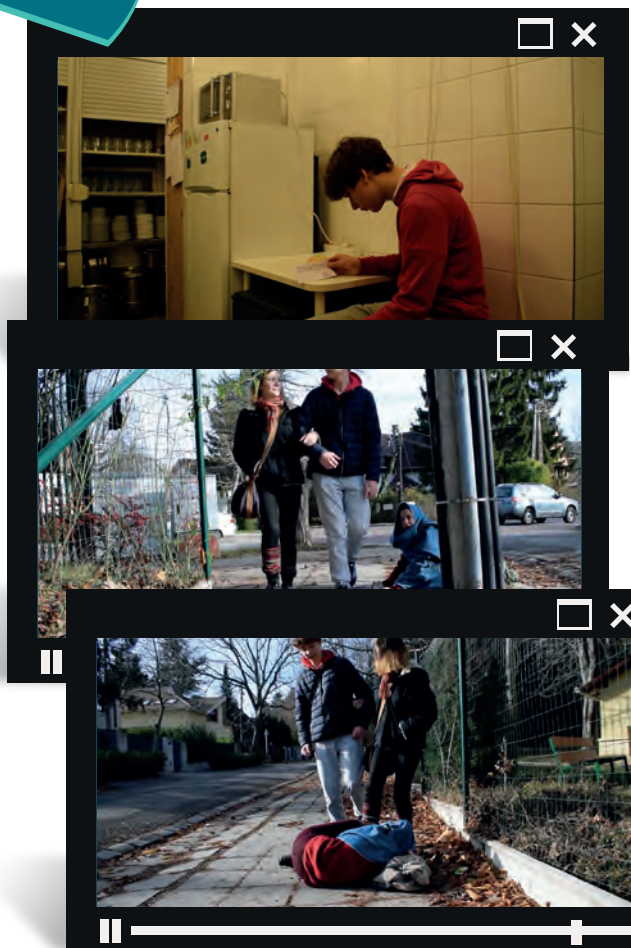
Terítékre került Arany János *Lejtőn*, Radnóti Miklós *Nem tudhatom*, Dsida Jenő *A tó tavaszi éneke*, József Attila *Hymnus a borhoz*, Karinthy Frigyes *Zivatar*, Bereményi Géza *Múcsarnok* és Erdős Virág *Négyeshatos* című költeménye. Érdekes, izgalmas és elgondolkodtató megközelítések születtek.

A közös munka természetéből adódóan széles kiterjedésű amplitúdót mutatott, izgalmas magasságokat és viharos mélységeket jártunk be.

A csoportok profi technikai értékelő visszajelzést is kaptak, mellyel a 12. osztályos Pokorni Ábel tisztelt meg bennünket.

Iskolaújságunk online felületén (ujsg.phwi.hu) a József Attila- és a Radnóti-versfilm hozzáférhető, nézhető és álmélnkodjatok, miképpen lehet leporolni a nagy klasszikusokat!

Szücs-Buzási Ágota

Kedves Diákok, Tanárok, Szülők!

Elindítottuk az iskolaújság online változatát azzal a céllal, hogy egy mindenki által szívesen olvasott és írt felületet biztosítsunk az iskolai közösségnek. Írjatok bármiről, ami titeket vagy másokat érdekel, nem kritérium, hogy alsósbarát is legyen! A nyomtatott újságban korábban megszokott filmes rovat is itt él tovább.

Ha olvasnád: ujsg.phwi.hu.

Ha írnod: ifujsg@phwi.hu (hogy elkészíthessük az írói felületedet).

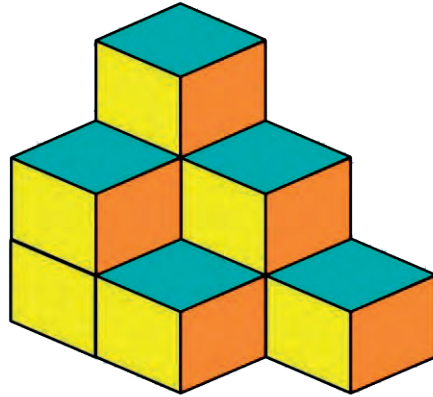
Várjuk jelentkezésed!

1

Hány kocka van a képen?
György Patrik feladványa

2 Vonalak

Az alsó vonalak közül melyik a folytatása a felső vonalnak?

György Patrik feladványa

3 Összeadás, kivonás

Helyezd el úgy a „+” és a „-” jeleket a számok közé, hogy nem változtatsz a sorrenden. Az összeg 100 kell, hogy legyen. A számtani jeleket csak háromszor használhatod fel. Hogyan csinálod?

György Patrik feladványa

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 8\ 9 = 100$$